

Искания на ищеца

Комисията иска от Съда:

— да обяви, че

— като не е взела в установените за това срокове всички необходими мерки за възстановяване на държавната помощ, обявена за незаконосъобразна и за несъвместима с общия пазар с Решение 2006/323/ЕО на Комисията от 7 декември 2005 година за освобождаване от акциз на минералните масла, използвани като гориво за производството на двуалуминиев триоксид в района на Гардан, в района на Шанън и в Сардиния, прилагано съответно от Франция, Ирландия и Италия (наричано по-нататък „Решение 2006/323“), Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 5 и 6 от това решение и по Договора за функционирането на Европейския съюз;

— като не е взела в установените за това срокове всички необходими мерки за възстановяване на държавната помощ, обявена за незаконосъобразна и за несъвместима с общия пазар с Решение 2007/375/ЕО на Комисията от 7 февруари 2007 година за освобождаване от акциз на минералните масла, използвани като гориво за производството на двуалуминиев триоксид в района на Гардан, в района на Шанън и в Сардиния, прилагано съответно от Франция, Ирландия и Италия (наричано по-нататък „Решение 2007/375“), Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 4 и 6 от това решение и по Договора за функционирането на Европейския съюз;

— да осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за изпълнение на Решение 2006/323 е изтекъл на 8 февруари 2006 г. Срокът за изпълнение на Решение 2007/375 е изтекъл на 8 юни 2007 г.

Към настоящия момент Италианската република все още не е възстановила изцяло държавната помощ, обявена за незаконосъобразна с посочените две решения или не е уведомила Комисията за извършено възстановяване. Освен това съгласно практиката на Съда правните трудности, на които Италия се позовава, за да обоснове закъснението при изпълнението на тези решения, не могат да представляват абсолютна невъзможност за възстановяване.

Комисията твърди също, че Италия я е уведомила късно за напредването на националните процедури по изпълнението на решенията, като по този начин нарушила задължението за предоставяне на информация, наложено от посочените решения.

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 2 ноември 2011 година — Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ Бургас/„Орфей България“ ЕООД

(Дело C-549/11)

(2012/C 13/14)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Върховен административен съд

Страни в главното производство

Жалбоподател: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ Бургас

Ответник: „Орфей България“ ЕООД

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли чл.63 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, да се тълкува в смисъл, че не допуска изключение, при което данъчното събитие за доставката на строителна услуга за изграждането на определени самостоятелни обекти в сграда да възникне преди момента на фактическото извършване на строителната услуга и то (данъчното събитие) да се свързва с момента на осъществяване на данъчното събитие на насрещната сделка, изразяваща се в учредяване право на строеж а други обекти в тази сграда, което е и насрещната престация за строителната услуга.
2. Съвместима ли е с чл.73 и чл.80 от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност национална разпоредба, която предвижда, че във всички случаи, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги данъчната основа на доставката е пазарната цена на предоставяната стока или услуга.
3. Трябва ли чл.65 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в смисъл, че не допуска да възникне изискуемост на данъка върху добавената стойност върху стойността на авансовото плащане тогава, когато плащането не е извършено в пари или следва разпоредбата да се тълкува разширително и да се приеме, че и в тези случаи настъпва изискуемостта на ДДС и данъкът следва да се начисли върху паричната равностойност на насрещната доставка.
4. В случай че отговорът на третия въпрос е втората формулирана хипотеза, може ли с оглед конкретните обстоятелства, учреденото право на строеж в конкретния случай да се възприеме като авансово плащане по смисъла на чл.65 от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.

5. Разпоредбите на чл.63, 65 и 73 от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност имат ли директен ефект.

(¹) ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 2 ноември 2011 година — ЕТ „ПИГИ — П. Димова“/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-550/11)

(2012/С 13/15)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: ЕТ „ПИГИ — П. Димова“

Отговорник: Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — Варна при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

1. В кои случаи следва да се приема, че е налице хипотезата на надлежно доказана или потвърдена кражба по смисъла на чл.185, §2 от Директива 2006/112 (¹) и за изпълнение на същата, необходимо ли е да бъде установена самоличността на извършителя както и последният да бъде осъден с влязла в сила присъда?
2. В зависимост от отговора по първия въпрос, хипотеза като тази в главното производство — наличие на досъдебно производство за кражба образувано срещу неизвестен извършител, което обстоятелство не се оспорва от органите по приходите и въз основа на което е прието, че е налице липса, попада ли в обхвата на понятието надлежно доказана и документирана кражба по смисъла на чл.185, §2 от Директива 2006/112?
3. Допустима ли е от гледна точка на чл.185, §2 от Директива 2006/112 национална правна уредба като тази по чл.79, ал.3 и чл.80, ал.2 от ЗДДС, както и на данъчна практика като тази в главното производство, според която задължително се извършва корекция на приспаднатия данък при придобиването на стоки, станали в следствие обект на

кражба, при положение, че Държавата не се е възползвала от предоставената възможност да предвиди изрично корекции на приспаданията в случай на кражба?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Преюдициално запитване, отправено от Augstākās tiesas Senāts (Република Латвия) на 7 ноември 2011 г. — SIA „Kurcums Metal“/Valsts ieņēmumu dienests

(Дело С-558/11)

(2012/С 13/16)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāts

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Kurcums Metal“

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

1. Включени ли са въжетата, състоящи се от полипропилен и от стоманена нишка — като разглежданите в настоящото дело въжета, — в подпозиция 5607 49 11 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета (¹) от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа?
2. Необходимо ли е с оглед класирането на въжета като разглежданите в настоящото дело да се прилага правило 3, буква б) от Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура, съдържаща се в Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа?
3. Ако комбинираните въжета, които се състоят от полипропилен и стоманена нишка и чийто максимален размер на напречното сечение надвишава 3 mm — като разглежданите в настоящото дело въжета, — са включени обаче в подпозиция 7312 90 98 от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, попадат ли посочените въжета и в приложното поле на член 1 от Регламент (ЕО) № 1601/2001 на Съвета (²) от 2 август 2001 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното антидъмпингово мито, наложено върху вноса върху определени железни или стоманени въжета и кабели с произход от Чешката република, Русия, Тайланд и Турция?